

РЕШЕНИЕ

№ 8205

гр. София, 28.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 23.09.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3680** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118, ал. 2 от КСО.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу решение № РО-663/19.08.2013 г. на директора на ТП на НОИ С. град. С посоченото решение е уважена жалбата на [фирма] срещу разпореждане № 1406/14.05.2013 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № Р-667/24.04.2013 г. в частта относно сумата от 18 056, 74 лв., от които 8 049, 17 лв. главница и 10 007, 57 лв. лихва, като погасена по давност на основание чл. 115, ал. 4 от КСО, изменил е разпореждане № 1406/14.05.2013 г. на ръководителя по разходите на ДОО в частта относно сумата от 2 053, 71 лв., от които 1 137, 72 лв. главница и 915, 99 лв. лихва, като неправилно включена в общия размер на дълга по ревизионния акт за начет № Р-667/24.04.2013 г. и е потвърдил в останалата част разпореждане № 1406/14.05.2013 г. на ръководителя на разходите на ДОО за сумата от 6 592, 41 лв., от които 3440, 32 лв. главница и 3 159, 09 лв. лихва за периода от 01.01.2008 г., като правилно и законосъобразно. При осъществен контрол за законосъобразност по съдебен ред на посоченото решение, Административният съд С. град, с решение № 5348/05.08.2014 г., постановено по адм. д. № 9011/2013 г. е отменил като незаконосъобразно решението в частта му, с която е потвърдено разпореждането за сумата от 102, 10 лв., изплатена на П. И. Б., за сумата от 359, 47 лв., изплатена на Г. Г. П., за сумата от 219, 33 лв., изплатена на Б. А. Т. и за сумата от 2889, 60 лв., изплатена на М. Г.. Срещу посоченото решение е била подадена касационна жалба от директора на ТП на НОИ С. град, в частта му на установените задължение по отношение на

лицата П. И. Б., Г. Г. П. и Б. А. Т.. По подадената касационната жалба е постановено решение № 4234/16.04.2015 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 13285/2014 г., с което съдът е отменил решението на първоинстанционния съд в частта му, с която е отменено решение № РО-663/19.08.2013 г. на директора на ТП на НОИ С. град за сумата от 102, 10 лв., изплатена на П. И. Б., за сумата от 359, 47 лв., изплатена на Г. Г. П. и за сумата 219, 33 лв., изплатена на Б. А. Т., всичките с осигурител [фирма]. За да отмени решението на първоинстанционния съд, Върховният административен съд е направил извода, че липсват заверени копия на първоначално подадените декларации образец 1 и коригиращите след това декларации. При съобразяване на тези обстоятелства, предметът на правния спор се определя от отменителното решение на Върховния административен съд.

В жалбата се поддържа, че актът в обжалваната му част е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. град изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Въз основа на ревизионен акт за начет № Р-667/24.04.2013 г., издаден на основание чл. 110, ал. 1 от КСО, длъжностното лице, на което е възложено ръководството и контрола по разходите на държавното и обществено осигуряване е постановил разпореждане № 1406/14.05.2013 г. за внасяне на установения начет за причинени щети по разходите на ДОО общо в размер на 26 702, 86 лв., представляващо главница в размер на 12 627, 21 лв. и лихва в размер на 14 075 лв., изчислена до 24.04.2013 г. С решението, предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящата инстанция, решаващият административен орган е уважил жалбата на [фирма] срещу разпореждане № 1406/14.05.2013 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № Р-667/24.04.2013 г. в частта относно сумата от 18 056, 74 лв., от които 8 049, 17 лв. главница и 10 007, 57 лв. лихва, като погасена по давност на основание чл. 115, ал. 4 от КСО, изменил е разпореждане № 1406/14.05.2013 г. на ръководителя по разходите на ДОО в частта относно сумата от 2 053, 71 лв., от които 1 137, 72 лв. главница и 915, 99 лв. лихва, като неправилно включена в общия размер на дълга по ревизионния акт за начет № Р-667/24.04.2013 г. и е потвърдил в останалата част разпореждане № 1406/14.05.2013 г. на ръководителя на разходите на ДОО за сумата от 6 592, 41 лв., от които 3440, 32 лв. главница и 3 159, 09 лв. лихва за периода от 01.01.2008 г., като правилно и законосъобразно. Следователно предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е посоченото решение, но само в частта му, за сумата от 102, 10 лв., изплатена на П. И. Б., за сумата от 359, 47 лв., изплатена на Г. Г. П. и за сумата 219, 33 лв., изплатена на Б. А. Т., всичките с осигурител [фирма]. Установените задължения в посочения размер са установени задължения по отношение на осигурителя за П. И. Б. ЕГН [ЕГН], което лице от събраните по делото доказателства се установява, че е било в продължителна временна неработоспособност поради общо заболяване по представени болнични листове за периода от 16.07.2008 г. до 08.10.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че осигурителят е представил болничните листове в ТП

на НОИ С. град с придружително писмо № 21-999-12-00005766 на 03.10.2008г., а именно болничен лист № 06070635, издаден на посоченото лице от органите на медицинската експертиза на 26.07.2008 г. за периода от 23.07.2008 г. до 09.08.2008 г., а болничен лист № 1924090 от 11.08.2008 г. за периода от 10.08.2008 г. до 29.08.2008 г. е представен от осигурителя в ТП на НОИ С. град с придружително писмо вх. № 21-999-12-00005537 на 03.09.2008 г. Решаващият административен орган е приел, че дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване е правилно определено по реда на чл. 41, ал. 1 от КСО, в редакцията до 31.12.2010 г. в размер на 80 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски за периода от 6 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността, като са използвани и данните по чл. 5, ал. 4 и ал. 6 от КСО за изчисляване на паричното обезщетение. Решаващият административен орган е приел, че поради обстоятелството, че болничен лист № 1924090 от 11.08.2008 г. за периода от 10.08.2008 г. до 29.08.2008 г. е представен от осигурителя в ТП на НОИ С. град на 03.09.2008 г. преди болничен лист № 06070635 от 26.07.2008 г. за периода от 23.07.2008 г. до 09.08.2008 г., то същите, както и последващите болнични листове за м. 10.2008 г., м. 11.2008 г., м. 12.2008 г. и м. 02.2009 г. са изчислени и изплатени в по-голям размер в нарушение на чл. 41, ал. 1 от КСО, поради което се установява задължение в общ размер на 101, 10 лв., от които 53, 26 лв. главница и 48, 84 лв. лихва. С обжалваното решение решаващият административен орган е потвърдил установените задължения за осигурителя по отношение на Г. Г. П., ЕГН [ЕГН] във връзка с изплатена сума за м. 07.2008 г. в размер на 181, 74 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че на посоченото лице е било изплатено обезщетение за отглеждане на малко дете по представено от осигурителя в ТП на НОИ С. град заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО, приложение № 3 към чл. 5, от 01.03.2008 г. до 31.07.2008 г. Решаващият административен орган е приел, че съгласно чл. 14 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, в срок от 3 работни дни от промяна на обстоятелствата, свързани с изплащането на паричните обезщетения, осигурените лица представят на осигурителите декларация по образец съгласно приложение 12 и съответните доказателства към нея, като осигурителите представят декларацията и приложените към нея документи в съответното ТП на НОИ в срок от 3 работни дни от получаването им по реда на чл. 11. При извършената ревизия е било установено, че осигурителят [фирма] е представил декларация за промяна на обстоятелствата за посоченото лице с придружително писмо № 21-999-10-00005881 на 05.08.2008 г., с която ТП на НОИ С. град е уведомено, че лицето започва да упражнява трудова дейност, считано от 07.07.2008 г. Направен е извода, че поради неспазването на срока по чл. 14 от наредбата, осигурителят неправилно е изплатил парично обезщетение на посоченото лице за периода от 07.07.2008 г. до 31.07.2008 г., поради което е установено задължение общо в размер на 359, 47 лв., от които 181, 74 лв. главница и 177, 73 лв. лихва, предвид обстоятелството, че осигурителят поради неспазване на установените срокове в посочената наредба е причинил щета на държавното обществено осигуряване, за което следва да се ангажира имуществената му отговорност по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО. От събраните по делото доказателства се установява, че за осигурителя са установени задължения по справка № 2 към акта за

начет по отношение на лицето Б. А. Т., ЕГН [ЕГН] във връзка с изплатена сума за м. 02.2009 г. в размер на 120 лв. поради обстоятелството, че на посоченото лице е било изплатено обезщетение за отглеждане на малко дете по представено от осигурителя в ТП на НОИ С. град заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО, приложение № 3 към чл. 5, за периода от 28.11.2008 г. до 28.02.2009 г. Решаващият административен орган е приел, че съгласно чл. 14 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, в срок от 3 работни дни от промяна на обстоятелствата, свързани с изплащането на паричните обезщетения, осигурените лица представят на осигурителите декларация по образец съгласно приложение 12 и съответните доказателства към нея, като осигурителите представят декларацията и приложените към нея документи в съответното ТП на НОИ в срок от 3 работни дни от получаването им по реда на чл. 11. При извършената ревизия е било установено, че осигурителят [фирма] е представил декларация за промяна на обстоятелствата за посоченото лице с придружително писмо № 21-999-10-00006898 на 06.03.2009 г., с която ТП на НОИ С. град е уведомено, че лицето започва да упражнява трудова дейност, считано от 16.02.2009 г. Направен е извода, че поради неспазването на срока по чл. 14 от наредбата, осигурителят неправилно е изплатил парично обезщетение на посоченото лице за периода от 01.02.2009 г. до 15.02.2009 г., поради което е установено задължение общо в размер на 219, 33 лв., от които 120 лв. главница и 99, 33 лв. лихва, предвид обстоятелството, че осигурителят поради неспазване на установените срокове в посочената наредба е причинил щета на държавното обществено осигуряване, за което следва да се ангажира имуществената му отговорност по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, подадена е от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № РО-663/19.08.2013 г. на директора на ТП на НОИ С. град, но само в частта му, за сумата от 102, 10 лв., изплатена на П. И. Б., за сумата от 359, 47 лв., изплатена на Г. Г. П. и за сумата 219, 33 лв., изплатена на Б. А. Т., всичките с осигурител [фирма]. Спор между страните по отношение на фактите не съществува и същите са правилно установени от решаващия административен орган. От събраните по делото доказателства се установява, че П. И. Б. е била в продължителна временна неработоспособност за времето от 16.07.2008 г. до 08.10.2008 г. П. И. Б. е представила на 19.08.2008 г. първо болничния лист, удостоверяващ временната ѝ неработоспособност за времето от 10.08.2008 г. до 29.08.2008 г., а предходният болничен лист, удостоверяващ временната ѝ неработоспособност за времето от 23.07.2008 г. до 09.08.2008 г. е представила един месец след това – на 23.09.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че декларация образец 1 „данни за осигуреното лице“ е подадена от осигурителя в срок с отразяване на коригирани данни за П. И. Б. за м. юли и м. август в ТД на НАП С. (съгласно

чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете и начина на подаване и съхранение на данните от работодателите, осигурителите и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица декларация образец 1 се подава в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения – за всеки календарен месец не по-късно от деня, следващ деня на възникване на последното задължение за внасяне на вноските за този месец, освен при плащане на аванс, който не е единствено плащане за месеца). От събраните по делото доказателства се установява, че на 03.10.2008 г. осигурителят е депозирал в ТП на НОИ С. град декларация за промяна на обстоятелствата съгласно справка за приети и върнати документи, представени с придружително писмо вх. № 21-99-12-00005766/03.10.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че на 18.09.2008 г. ТП на НОИ С. град изплаща на осигуреното лице обезщетението по болничния лист за периода от 10.8.2008 г. – 208.2008 г., който е бил представен на работодателя на 19.08.2008 г., а на 14.10.2008 г. ТП на НОИ С. град изплаща на осигуреното лице обезщетението по болничния лист за периода 23.07.2008 г. – 10.08.2008 г., входирано с писмо № 21-999-12-00005766/03.10.2008 г. и болничен лист № 20071938540, входирано с писмо № 21-999-00006098/03.10.2008 г. С оглед на спазване на указанията, дадени в мотивите на отменителното решение на Върховния административен съд, настоящата съдебна инстанция е указала на ТД на НАП С. да представи като доказателства по делото заверени копия на първоначално подадените декларации образец 1 и коригиращите след това декларации (независимо от обстоятелството, че по отношение на съдържанието на същите и тяхното подаване в сроковете, посочени в решението, страните не спорят). С писмо, постъпило по делото директорът на ТД на НАП „ГДО“ посочва причините поради които заверени копия на исканите декларации не могат да бъдат предоставени по делото, като се съобразява с чл. 6, ал. 2, т. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете и начина на подаване и съхранение на данните от работодателите, осигурителите и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите и осигурителите, клоновете и поделенията, които имат месечно повече от 2 осигурени лица подават декларация образец 1 само на електронен носител или по електронен път, като съобразно тази разпоредба дружеството осигурител не е подавало декларации на хартиен носител, поради което не е възможно и да се представят заверени копия на подобни декларации. Поради това обстоятелство по делото са представени справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статус въведена за актуалните след корекция данни и справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статут анулирана за данните преди корекция за посочените лица. По отношение на лицето П. И. Б., данните отразени в тези справки напълно съвпадат с тези, отразени в заключението на изслушаната по време на първото съдебно производство съдебна експертиза (обстоятелство, което не се

оспорва от страните, изявление в тази насока се съдържа и в представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на ответника). Спорът между страните е относно обстоятелството на претендиране от страна на ответника на суми от осигурителя, които неоснователно са платени от съответните длъжностни лица от НОИ независимо от обстоятелството, че са били налице коригираните данни по декларация образец 1. Действително, от събраните по делото доказателства се установява несъмнено представянето пред работодателя първо на вторичния болничен лист, за по-късен период, преди представянето на първичния болничен лист за по-ранния период. Установява се, обаче подаването на декларация образец 1 от осигурителя в установения за това срок – 30.09.2008 г. в НОИ за м. юли и м. август 2008 г. въз основа на болничен лист № 20070670635, който е получен от работодателя на 23.09.2008 г. Това обстоятелство е отразено в представените от Националната агенция за приходите справки – декларации образец 1 и коригиращите ги декларации ма м. юли, м. август и м. септември 2008 г., които коригиращи декларации са били подадени на 30.09.2008 г. Изрично в обжалваното решение се посочва, че данните в НОИ са били налице на 03.09.2008 г. и на 03.10.2008 г., но въпреки това на 14.10.2008 г. НОИ изплаща на осигуреното лице неточни суми въз основа на по-късно издадения болничен лист № А20071924090, получен от работодателя на 19.08.2008 г., като НОИ не съобразява корекциите в сумите след представянето на първия болничен лист № А20070670635, за който притежава точни данни. Следователно, от информацията, която е била достъпна на осигурителя следва извода, че НОИ е направил неточните плащания на осигуреното лице П. И. Б., въпреки обстоятелството, че още преди момента на осъществяване на плащането е имал необходимата информация за дължимите ѝ суми. При така установените обстоятелства е неоснователно претендирането на посочените суми от осигурителя – работодател, който не е станал причина за неточното плащане, а в срок е подал данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. При съобразяване на тези обстоятелства обжалваното решение в тази му част е незаконосъобразно е следва да бъде отменено.

С обжалваното решение решаващият административен орган е потвърдил установените задължения за осигурителя по отношение на Г. Г. П., ЕГН [ЕГН] във връзка с изплатена сума за м. 07.2008 г. в размер на 181, 74 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че на посоченото лице е било изплатено обезщетение за отглеждане на малко дете по представено от осигурителя в ТП на НОИ С. град заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО, приложение № 3 към чл. 5, от 01.03.2008 г. до 31.07.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че декларация образец 1 „данни за осигуреното лице“ е била подадена на 31.07.2009 г. в ТД на НАП С. град с включени точни данни за осигуреното лице Г. Г. П.. От събраните по делото доказателства се установява, че осигурителят [фирма] е представил декларация за промяна на обстоятелствата за посоченото лице с

придружително писмо № 21-999-10-00005881 на 05.08.2008 г., с която ТП на НОИ С. град е уведомено, че лицето започва да упражнява трудова дейност, считано от 07.07.2008 г. От събраните по делото доказателства се установява, че ТП на НОИ С. град е изплатило обезщетението на посоченото лице на 11.08.2008 г., когато вече е разполагало с точна информация за дължимите плащания към това осигурено лице съгласно справка вх. № 21-999-10-00005881/05.08.2008 г. (обстоятелство, което се установява от изслушаната по време на първото съдебно производство съдебна експертиза). С оглед на спазване на указанията, дадени в мотивите на отменителното решение на Върховния административен съд, настоящата съдебна инстанция е указала на ТД на НАП С. да представи като доказателства по делото заверени копия на първоначално подадените декларации образец 1 и коригиращите след това декларации (независимо от обстоятелството, че по отношение на съдържанието на същите и тяхното подаване в сроковете, посочени в решението, страните не спорят). С писмо, постъпило по делото директорът на ТД на НАП „ГДО“ посочва причините поради които заверени копия на исканите декларации не могат да бъдат предоставени по делото, като се съобразява с чл. 6, ал. 2, т. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете и начина на подаване и съхранение на данните от работодателите, осигурителите и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите и осигурителите, клоновете и поделенията, които имат месечно повече от 2 осигурени лица подават декларация образец 1 само на електронен носител или по електронен път, като съобразно тази разпоредба дружеството осигурител не е подавало декларации на хартиен носител, поради което не е възможно и да се представят заверени копия на подобни декларации. Поради това обстоятелство по делото са представени справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статус въведена за актуалните след корекция данни и справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статут анулирана за данните преди корекция за посочените лица. По отношение на лицето Г. Г. П., данните отразени в тези справки напълно съвпадат с тези, отразени в заключението на изслушаната по време на първото съдебно производство съдебна експертиза. Следователно, от информацията, която е била достъпна на осигурителя следва извода, че НОИ е направил неточните плащания на осигуреното лице Г. Г. П., въпреки обстоятелството, че още преди момента на осъществяване на плащането е имал необходимата информация за дължимите й суми. При така установените обстоятелства е неоснователно претендирането на посочените суми от осигурителя – работодател, който не е станал причина за неточното плащане, а в срок е подал данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. При съобразяване на тези обстоятелства обжалваното решение в тази му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

От събраните по делото доказателства се установява, че за осигурителя са установени задължения по справка № 2 към акта за начет по отношение на

лицето Б. А. Т., ЕГН [ЕГН] във връзка с изплатена сума за м. 02.2009 г. в размер на 120 лв. поради обстоятелството, че на посоченото лице е било изплатено обезщетение за отглеждане на малко дете по представено от осигурителя в ТП на НОИ С. град заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете на основание чл. 53 от КСО, приложение № 3 към чл. 5, за периода от 28.11.2008 г. до 28.02.2009 г. От събраните по делото доказателства се установява, че осигурителят [фирма] е представил декларация за промяна на обстоятелствата за посоченото лице с придружително писмо № 21-999-10-00006898 на 06.03.2009 г., с която ТП на НОИ С. град е уведомено, че лицето започва да упражнява трудова дейност, считано от 16.02.2009 г. От събраните по делото доказателства се установява, че на 10.03.2009 г. ТП на НОИ С. град изплаща 240 лв. обезщетение по чл. 53 от КСО за м. 02.2009 г. съгласно подадена декларация вх. № 21-00-00008224/04.12.2008 г., а на 24.03.2009 г. ТП на НОИ С. град изплаща 60 лв. по чл. 54 от КСО за м. 02.2009 г. съгласно подадена декларация вх. № 21-999-18-00006898/06.03.2009 г. Следователно, на посочените дати – 10.03.2009 г. и 24.03.2009 г. ТП на НОИ С. град е разполагало с точната информация за дължимите плащания към посоченото осигурено лице въз основа на данните за промяна на обстоятелствата, входящи с писмо вх. № 21-999-00006898/06.03.2009 г. С оглед на спазване на указанията, дадени в мотивите на отменителното решение на Върховния административен съд, настоящата съдебна инстанция е указала на ТД на НАП С. да представи като доказателства по делото заверени копия на първоначално подадените декларации образец 1 и коригиращите след това декларации (независимо от обстоятелството, че по отношение на съдържанието на същите и тяхното подаване в сроковете, посочени в решението, страните не спорят). С писмо, постъпило по делото директорът на ТД на НАП „ГДО“ посочва причините поради които заверени копия на исканите декларации не могат да бъдат предоставени по делото, като се съобразява с чл. 6, ал. 2, т. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете и начина на подаване и съхранение на данните от работодателите, осигурителите и осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите и осигурителите, клоновете и поделенията, които имат месечно повече от 2 осигурени лица подават декларация образец 1 само на електронен носител или по електронен път, като съобразно тази разпоредба дружеството осигурител не е подавало декларации на хартиен носител, поради което не е възможно и да се представят заверени копия на подобни декларации. Поради това обстоятелство по делото са представени справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статус въведена за актуалните след корекция данни и справка – данни за осигурените лица по ЕГН (декларация образец 1), със статут анулирана за данните преди корекция за посочените лица. По отношение на лицето Б. А. Т., данните отразени в тези справки напълно съвпадат с тези, отразени в заключението на изслушаната по време на първото съдебно

производство съдебна експертиза. Следователно, от информацията, която е била достъпна на осигурителя следва извода, че НОИ е направил неточните плащания на осигуреното лице Б. А. Т., въпреки обстоятелството, че още преди момента на осъществяване на плащането е имал необходимата информация за дължимите ѝ суми. При така установените обстоятелства е неоснователно претендирането на посочените суми от осигурителя – работодател, който не е станал причина за неточното плащане, а в срок е подал данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. При съобразяване на тези обстоятелства обжалваното решение в тази му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Отговорността по [чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО](#) представлява по същността си вид имуществена отговорност, която намира опора в института на непозволеното увреждане по [Закона за задълженията и договорите](#). Съгласно приложимата редакция на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване, от неправилно извършени осигурителни разходи и включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Отговорността на юридическите лица за причинени от тях на ДОО щети по [чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО](#) представлява разновидност на деликтната отговорност по [чл. 45, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите](#), според която всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като във всички случаи на непозволено увреждане, вината се предполага до доказване на противното. В конкретния случай от събраните по делото доказателства не се установяват причинени от осигурителя [фирма] щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи. По изложените съображения оспореният административен акт в обжалваните му части е незаконосъобразен, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед на изхода на спора се определя като основателно, в частта за разноските, осъществени в производството по адм. д. № 9011/2013 г. в размер на 950 лв. (възнаграждение за адвокат в размер на 700 лв., внесен депозит за вещо лице в размер на 200 лв. и внесена държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 50 лв.) и в частта на разноските, претендирани за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция в размер на 600 лв., представляващи възнаграждение за адвокат. Искането за присъждане на разноски за производството пред Върховния административен съд по адм. д. № 13285/2014 г. е неоснователно, като от протокола от съдебното заседание се установява, че [фирма] не е имало процесуален представител.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РО-663/19.08.2013 г. на директора на ТП на НОИ С. град в частта му в която със същото е потвърдено разпореждане № 1406/14.05.2013 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № Р-667/24.04.2013 г. в частта относно сумата за сумата от 102, 10 лв., изплатена на П. И. Б., за сумата от 359, 47 лв., изплатена на Г. Г. П. и за сумата 219, 33 лв., изплатена на Б. А. Т., всичките с осигурител [фирма], като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 1550 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ